

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

15. ROČNÍK - ÚNOR 2017 - ČÍSLO 157

FARNÍČEK

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožil jsem ve své nové farnosti první Vánoce a celé vánoční období.

Velice se mi líbila „půlnoční“, živý betlém, koncert, výzdoba kostela, s výhradami prostor s betlémem. Tam bych rád provedl příští Vánoce některé změny, např. méně stromků, barvy svící na nich, prostor pro rodinami tvořené malé betlémy.

V liturgickém mezidobí v měsíci únoru máme tři liturgické skutečnosti, které je třeba dobře prožít.

První z nich je svátek Uvedení Páně do chrámu.

Úvod do bohoslužby začíná těmito slovy: „Před 40 dny jsme slavili Narození Páně. Dnes si připomínáme den, kdy Josef a Maria přinesli dítě do chrámu, aby ho podle Mojžíšova Zákona obětovali Hospodinu, a kdy spravedlivý Simeon a prorokyně Anna v něm poznali Mesiáše a s radostí ho vítají a o něm druhým mluví (viz Lk 2,22-40). Můžeme si uvědomit, jak staří lidé mohou mít velkou roli při svědectví o Kristu. Také je to dnešní den Zasvěceného života – řeholníků, řeholnic, kteří se svým celým odevzdáním Bohu stávají svědky nadpřirozeného a věčného života. Proste za nás!

Pak je to památka Panny Marie Lurdské.

Dne 11. února 1858 spatřila čtrnáctiletá Bernardetta ve skalní jeskyni u Lurd ve Francii Pannu Marii. Zjevení se opakovalo sedmáctkrát, K jeskyni, v níž vytryskl pramen vody, přichází od té doby velké množství poutníků. Mnoho lidí tam bylo uzdraveno z velmi závažných nemocí těla, nespočetné množství z nemocí duše. Ročně tam přijíždějí statisíce lidí z celého světa. Byl jsem tam na pouti před pěti roky a poznal na vlastní zkušenost, že to místo má v sobě obrovský duchovní potenciál. Také probudilo velký zájem o službu nemocným. Proto den 11. února, prohlásil, dnes už svatořečený papež, Jan Pavel II. již před 24 roky za světový den nemocných. I my ho budeme v sobotu takto prožívat se společným udílením svátosti pomazání nemocných.

O tom si přečtete na další stránce Farníčku.

A další je svátek Stolce svatého apoštola Petra.

Ve vstupní modlitbě se modlíme: „Všemohoucí Bože, tys založil svou církev na pevné skále Petrova vyznání; chraň ji a nedopusť, aby se zmítala uprostřed bouří a zmatků.“ Budeme o tom slyšet v 1. Petr 5,1-4 a hlavně v evangeliu sv. Matouše 16,13-19.

Už celá desetiletí se koná kolem tohoto svátku sbírka nazývaná Svatopetrský halěř, ze které sám papež posílá finanční pomoc pro nejkritičtější situace lidí na různých místech světa. Takže i každý z nás může mít účast na této pomoci nejpotřebnějším.

***K štědrosti vás vybízí a všem ze srdce žehná
P. Josef Brtník, váš farář.***

SPOLEČNÉ UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

kteřá je jednou z forem služby církve nemocným, se bude v našem kostele slavit v sobotu 11. února při mimořádné bohoslužbě v 17.00. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá svatým Janem Pavlem II. zavedený Světový den nemocných.

Po bohoslužbě jsou zváni všichni, kdo tuto svátost přijmou, na malé občerstvení a posezení ve farní zpěvárně. Na přijetí této svátosti se připravíme

očistou srdce ve svátosti smíření, četbou Písma, zvláště úryvků, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Marek 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou.

Příležitost ke svátosti smíření je každý den od 7. února od 17.50. Také prosíme o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním v sakristii na připravený list. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více roků). Také si tam vezmete krátké pojednání o této svátosti.

P. Josef Brtník

RODINA JE ZÁKLADNÍ BUŇKOU SPOLEČNOSTI I CÍRKVE

Na konci ledna proběhlo v Praze 108. plenární zasedání českých a moravských biskupů i zástupců řeholí. Mezi ústřední témata patřily otázky týkající se Charity či rodiny. Tomuto pracovnímu setkání České biskupské konference (ČBK) předcházela ekumenická bohoslužba ve sboru Církve československé husitské v Praze na Vinohradech.

Při tomto tradičním lednovém setkání bylo mj. odsouhlaseno, na základě žádostí jednotlivých diecézí a diecézních charit, započítí příprav na vyhlášení sv. Anežky České patronkou pracovníků ve zdravotních a sociálních službách ČR. Na pražském arcibiskupství byly také představeny projekty Rady pro informační technologie ČBK (např. novinky ve vyhledávání bohoslužeb na bohoslužby.cirkev.cz) a bylo odsouhlaseno, že se budou zjišťovat možnosti přípravy off-line aplikace vyhledávače bohoslužeb či rozšířena nabídka informací o řešení různých životních situací křesťanů na webu www.cirkev.cz.

Do funkce ředitele Charity ČR plenární zasedání ve funkci potvrdilo dosavadního šéfa Lukáše Curyla, prezidentem Charity ČR se opět stal českobudějovický pomocný biskup Pavel Posád. Olomouckého pomocného biskupa Josefa Hrdličku pak ve funkci předsedy Rady pro kulturu a památky ČBK vystřídal biskup Jan Baxant.

Pozornost byla věnována i započítí příprav na biskupskou synodu, která bude v roce 2018 zaměřena na mládež.

Přípravou podkladů za ČR byla pověřena Sekce pro mládež při ČBK.

Důležitým tématem, o kterém se uplynul dva dny také diskutovalo, je otázka rodiny a jejího křesťanského pojetí. Výstupem je text prohlášení k této problematice a

v duchu tohoto prohlášení byl rovněž zaslán dopis předsedovi vlády České republiky.

Biskupové též konstatovali, že dále probíhá práce na podkladech pro aplikaci exhortace Amoris laetitia – papeže Františka.

JAK NAŠE FARNOST HOSPODAŘILA V ROCE 2016

PŘÍJMY

DOTACE	
FOND KULTURY ZLÍNSKÉHO KRAJE	-
FOND REGENERACE MĚST. PAM. ZÓN	105 000
MĚSTO FRYŠTÁK	21 900
CELKEM	126 900
KOSTELNÍ SBÍRKY	516 340
DARY	81 000
NÁJEM (KNĚŽ)	6 400
NÁJEM KLUBOVNY - Elektřina	12 000
CELKEM	615 740
OSTATNÍ PŘÍJMY - NÁJMY	5 650
PŘÍJMY CELKEM	748 290

VÝDAJE

STAVEBNÍ PRÁCE	
OPRAVA KAMENÝCH SOKLŮ A KROPENEK	219 000
OPRAVA SOCIÁLNÍHO ZAŘÍZENÍ	76 000
OPRAVA STODOLY	44 546
UČEBNA STOLY + ŽIDLE	43 000
DOPLATEK ZA BUSTU	170 000
MIKROFON	12 400
CELKEM	564 946

NÁKLADY NA ENERGIE

PLYN	64 320
ELEKTRO	66 490
VODA	11 256
CELKEM	142 066

ODESLANÉ SBÍRKY

SEMINÁŘ	13 883
CHARITA	13 250
MISIE	14 200
HALĚŘ SV. PETRA	8 900
CÍRKEVNÍ ŠKOLY	8 560
SBÍRKA NA MEDIA - TELEVIZE NOE	9 000
OSTATNÍ	16 313
CELKEM	84 106

JAK NAŠE FARNOST HOSPODAŘILA V ROCE 2016

OSTATNÍ NÁKLADY

BOHOSLUŽEBNÉ VÝDAJE	23 895
DROBNÝ MATERIÁL	44 590
ODVODY NA ARCIBISKUPSTVÍ - DESÁTEK	35 100
HAVARIJNÍ FOND	3 200
NÁKLADY NA DOPRAVU AUTOBUSEM	9 080
OSTATNÍ	31 873
CELKEM	147 738
VÝDAJE CELKEM	938 856
VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ	- 190 566

REKAPITULACE STAVU FINANČÍ

STAV ÚČTU K 1. 1. 2016	535 044
STAV POKLADNY K 1. 1. 2016	10 039
CELKEM NA ZAČÁTKU ROKU	545 083
STAV ÚČTU K 31. 12. 2016	318 782
STAV POKLADNY K 31. 12. 2016	30 505
CELKEM NA KONCI ROKU	349 287
ROZDÍL	- 216 262

INVESTICE - PLÁN NA DALŠÍ ROKY

OPRAVA PRESBYTÁŘE	BEZ MOŽNOSTI DOTACE	750 000,-
OPRAVA OSVĚTLENÍ	DOTACE NEJISTÁ	700 000,-
MALOVÁNÍ KOSTELA	DOTACE	300 000,-
OPRAVA VARHAN	DOTACE	?
OPRAVA UMĚLECKÝCH MALEB	DOTACE	1 750 000,-

*Obnova kamenných
prvků v kostele
(fotografie z průběhu
restaurování)*

Připravil ing. Jan Košák

KDO TO JSOU MESIÁNSTÍ ŽIDÉ?

Ve vztahu Izraele a církve došlo v minulých letech k mnoha změnám. Není divu. Signály, které vyšly v uplynulých desetiletích ke světu a křesťanstvu, nelze přehlédnout. Katastrofické dunění bubnů holokaustu vystřídaly fanfáry založení státu Izrael. Lidé se ptají, jak si vysvětlit, že ten starý národ, který už mnozí odepsali, je nyní opět reálnou postavou dějin. Začali pozorně sledovat zázračnou ochranu Izraele v mnohých válkách a návrat národa, nyní především ze severních oblastí, do zaslíbené země. Jak tomu máme rozumět? Stálý růst židovské části Ježíšovy církve je zvláštním znamením, které mnozí dosud přehlížejí. Ve svaté zemi vyrůstá to, co na devatenáct století zmizelo – mesiánské sbory. Obnova Izraele už začala! Totéž platí i pro obnovu církve Ježíše Krista. To znamená, že Bůh má pro svět velký plán – chce v něm oslavit své jméno před očima všech národů. Je důležité a fascinující, že při tom Bůh s námi jako s věřícími počítá. Uprostřed neradostného vývoje našeho světa máme vyhlídky, které nás naplňují velkou nadějí.

Mesiánské společenství v Izraeli má krátkou historii. Před 160 lety žili v Anglii probuzení křesťané, kteří uvěřili Božímu slovu, jak je psáno v Bibli. Poznali z něj, že se blíží čas, kdy Bůh znovu shromáždí Izrael. Přijali proto jako svůj úkol nést Ježíšovo poselství spásy Židům. Založili sbor, který se později začlenil do anglikánské církve.

V té době žil v Německu rabín, který se velmi těžko vyrovnával s židovskou tradicí. Opustil svůj úřad a odstěhoval se do Anglie. Jmenoval se Michael Salomon Alexander. Spřátelil se s křesťanem, který ho měl velmi rád a vyprávěl mu o Ježíši. Tímto způsobem rabín uvěřil. Podle tehdejšího zvyku vstoupil do anglikánské církve, ale v srdci si ponechal zvláštní lásku a náklonnost k izraelskému národu. Tento člověk se stal později biskupem. Anglikánský sbor, o němž jsem se v úvodu zmínil, chtěl vysílat jednoho anglikánského biskupa do Jeruzaléma. Věřili, že Bůh jim k tomu dal tohoto židovského rabína. Ustanovili ho a vyslali i s jeho rodinou. Byla to historická událost, protože od doby císaře Hadriána v Jeruzalémě žádný židovský biskup nežil. Stal se tedy šestnáctým jeruzalémským biskupem v celé historii. Tak se znovu začal tvořit jeruzalémský sbor. Řada Židů se obrátila k Ježíši. Přeložili liturgii a Nový Zákon do hebrejštiny a slavili bohoslužby ve své řeči. Postavili nemocnici a mnozí jejich práci všestranně podporovali. Tento sbor se udržel v Jeruzalémě poměrně dlouho. Až politické změny na Blízkém východě a založení izraelského státu vedly k jeho rozpadu. Na konci šedesátých let, po znovusjednocení Jeruzaléma, začal Bůh jednat v židovském národě zcela nově. Tehdy začalo dnešní mesiánské hnutí. Tisíce Židů se obracely k Ježíši, zvláště v USA, ale i v jiných zemích, a v polovině 70. let i v Izraeli. Já jsem se svým bratrem přišel z Ameriky do Izraele krátce po roce 1970. Tehdy bylo Židů věřících v Ježíše Krista ještě relativně málo. Bůh nám dal břímě proseb za obrácení Izraele. Po několika letech se začali po celé zemi obracet Židé ze všech skupin obyvatelstva, od přísně ortodoxních až ke zcela liberálním. Tito lidé se setkali s Ježíšem nejrůznějším způsobem – prožili přímé zjevení nebo slyšeli svědectví věřících přátel.

DOKONČENÍ

Na různých místech Izraele vznikali sbory a samostatně se rozvíjely. Časem už věděli všichni, že existují Židé, kteří věří v Ježíše a vyznávají, že je Mesiášem Izraele. V této souvislosti je velmi zajímavé, že i ortodoxní nás nazývají mesiánskými židy. Nepovažují nás za ty, kteří přestoupili ke křesťanství. V tom vidíme už malý pokrok. Mesiánské sbory v Izraeli rostly. Ne příliš rychle, ale rostly. Zvláště mezi ruskými Židy bylo mnoho takových, kteří už něco slyšeli o Ježíši, věřili v Něj, ale neměli živou víru. Když přišli do Izraele, zatoužili po Bohu a začali Ho hledat. Pak slyšeli o Ježíši a pochopili, co to znamená přijmout JEJ jako Pána, a mnozí se obrátili. Třeba do našeho sboru chodí o každém sabatu čtyřicet ruských Židů. Část z nich už Ježíše přijala, část je na cestě k Němu. Skoro každý týden přicházejí noví. Naše společenství je znamením obnovy, znamením, že čas návratu Pána Ježíše se blíží. Ježíš k němu připravuje církev, svou nevěstu. Je pro nás velkým darem, že smíme žít ve smíření po strašném nepřátelství mezi Židy a křesťany v posledních dvou tisících letech. Žijeme v době odpuštění a sblížení. Když přicházíme ke stolu Páně, přijímáme jeden chleba a tak ukazujeme, že údy Kristova těla jsou jedno. K tomuto cíli Bůh směřuje a chce jej v poslední době naplnit. Naším cílem je jednota. Proto je tak důležitý vztah Izraele k církvi a naopak. Nestačí, když uvěříme v Ježíše Krista a znovu přijmeme naši židovskou identitu. Musíme se připojit ke všem křesťanům, protože Bůh přinesl v Ježíši Kristu spásu celému lidstvu. Patříme k sobě. Držme se Božího slova, tak dojdeme k cíli.

Benjamin a Ruben Berger – Izrael a církev

Benjamín a Ruben Bergerovi vyrostli v New Yorku v židovské ortodoxní rodině evropského původu. Část jejich příbuzných zahynula v Osvětimi. Následovalo studium architektury (Benjamin) a francouzské literatury a kinematografie (Ruben). Po překonání vnitřních krizí se setkali s živým Bohem svých otců a přijali Ježíše jako Mesiáše Izraele. Přestěhovali se do Jeruzaléma. Později dostali povolání k vybudování mesiánského sboru v Jeruzalémě. Vyvíjejí mnohostrannou přednáškovou činnost v zemích východní i západní Evropy.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

Číslo pokladničky:

30.	Fuksa Lubomír	1775	Kč
31.	Zbranková Emilie	8393	Kč
32.	Konečná Vlasta	4140	Kč
33.	Odstrčil František	9581	Kč
34.	Odstrčil David	4523	Kč
35.	Poláková Markéta	3974	Kč
36.	Václavková Kateřina	4807	Kč
37.	Jasenská Jana	7774	Kč
38.	Petřík Jindřich	3065	Kč
39.	Halaštová Eliška	3356	Kč
40.	Hrnčířová Růžena	3740	Kč
41.	Slováková Libuše	6955	Kč
42.	Chludová Lucie	3370	Kč
43.	Skalička Stanislav	6985	Kč
44.	Bačůvka Petr	3374	Kč
45.	Krčma Jan	4540	Kč
46.	Nášelová Jana	5753	Kč
47.	Němec Martin	6590	Kč
48.	Neobsazena	-	
49.	Světlíková Věra	5997	Kč
50.	Skaličková Anna	5660	Kč
51.	Pšeja Roman	6650	Kč

Celkem**111.002, - Kč**

Všem vedoucím skupinek i koledníkům upřímně Pán Bůh zaplat' a díky za velké nasazení v mrazivém počasí. Letošní sbírka sice vynesla o 2.000 Kč méně než loni, ale všichni víme, že při této sbírce nejde jen o peníze, ale také o setkání a sblížení mezi lidmi.

Jana Jasenská

SVĚTEC MĚSÍCE ÚNORA – SVATÝ PETR DAMIANI

Svatý Petr Damiani, učitel církve, biskup a kardinál, je považován za největšího křesťanského autora 11. století. Byl to nejen muž činu, ale i hlubokého poustevnického povolání. Narodil se v Ravenně pravděpodobně roku 1007 v početné rodině a prožil strastiplné dětství. V nejtěplejším věku osiřel, zemřel mu otec. Matka, vytížená starostmi o další děti, ho opustila. Jeho starší bratr Damián, arcikněz v Ravenně, ho nechal studovat ve Faenze a v Parmě, kde získal prvotřídní literární a církevní vzdělání. Když studia dokončil, vrátil se do Ravenny a věnoval se advokátskému povolání a výuce, což mu přinášelo peníze i jiná světská potěšení. Úspěch mohl učinit zadost utrpení z jeho dětství, ale jen těžko se slučoval s nejhlubšími touhami po asketickém životě a službě ubožákům. Faktem zůstává, že ve věku kolem třiceti let začal naplňovat svá předsevzetí, jež se pravděpodobně zrodila už před lety, a sice, že se stane knězem a dá se do služeb církve.

Některé fáze duchovního zrání Petra Damianiho lze vystopovat v jeho Životopise Romualda, proslulém díle o zakladateli kamaldulských mnichů, přísném poustevníkovi z předchozího století, který pocházel stejně jako on z Ravenny. Jeho život si položil jako svůj vzor. Když se s rozhodností vydal po cestě „dokonalosti“, záhy našel malou komunitu z Fonte Avellana na Monte Catria. Na dvacet poustevníků tam žilo po dvojicích v oddělených domcích a věnovalo se modlitbě, mystické kontemplaci, ale i praktickým úkolům, a tak naplňovali jeho ideály i ideály jeho mistra Romualda.

Petr Damiani žil v době, kdy se v řeholním životě mocně pociťovala potřeba obnovy. Zatímco světský klérus se sporadicky a bázlivě pokoušel reagovat na rozrůstající se svatokupectví a benediktínské mnišství prožívalo vrchol období přepychu v Cluny, mnozí procházeli obtížnou volbou mezi poustevnickým a komunitním životem, mezi úzkou stezkou asketické dokonalosti a pohodlnějším životem ve velkých i malých mnišských institucích.

Romualdův učedník Petr Damiani dal přednost poustevnickému ideálu, který se mu zdál nejpřiměřenější k potírání světského zla a k tomu, aby dával dobrý příklad, jak klášter odpor sklonu tradičního mnišství k uvolněnosti mravů a duchovního života. Avšak jeho vlastní vize duchovního života byla mnohem komplexnější. Individuální hledání v samotě a kontemplaci provázené skutky askeze, tělesného umrtvování, ustavičného a bolestného boje proti pokušením jistě představuje ideální cestu. Ale mohou se zvolit kompromisy vedené láskou, oceněním darů, jež Bůh štědře rozdělil, poněvadž zlo nespočívá ve věcech, ale v lidském chtíči. Přesto lze disponovat jistým množstvím materiálních darů, aby se použily ke zmírnění utrpení těch nejchudších, ale také ke stavbě kostelů a pořízení rouch a předmětů pro důstojnou liturgii, jež by vzbuzovaly úctu a obdiv v duších věřících. Nejprve jako probošt, poté jako převor malé komunity ve Fonte Avellana, Damiani vytrvale pracoval na vylepšení výstavby a odkoupil okolní pozemky, aby ochránil ticho a klid sídla a nic neodvádělo od usebrání. Vynaložil nezanedbatelné částky, aby nakoupil velké množství knih. A to v době, v níž poznání bylo určeno jen nemnohým. Uzavřený v knihovnách, velkých skriptoriích. Damiani cítil, že pro řeholní komunitu je potřebný přísun výživy podávané ve slovu velkých autorů, starých i moderních.

dokončení na následující straně

DOKONČENÍ ZE STRANY 9

Jestliže z jedné strany Petr Damiani „pohrdal pozemskými statky“, současně mu šlo o jejich opatrování a péči s ohledem na jejich adekvátní duchovní využitelnost. „Konkrétnost“ byla v jeho zkušenosti základním pojmem. Vedle askeze a kontemplace kladl důraz na organizaci, apoštolát, zapálená kázání a pravdivou společenskou výpověď. Damiani cestoval nepřetržitě mezi Apeninami, Ravennou, Markou a Římem. Nezůstal lhostejný k žádné z velkých diskuzí, které hýbaly jeho stoletím. Jeho horlivost ho bez ustání vrhala do zápasu – jak psaním, tak kázáním. Kdekoli se objevil, měl pozorné, zbožné a nadšené publikum. Podporoval papeže v situaci vratké rovnováhy mezi Římem a císařem Jindřichem III., jež krátce předcházela „bojům o investituru“. Byla to doba, která měla spatřit dva proti sobě stojící protagonisty: Jindřicha IV. a Damianiho přítele – protivníka, Hildebranda ze Soany, budoucího Řehoře VII., podporovaného městem Cluny. Zároveň pokračoval v dialozích s mocnými své doby: od římského prefekta Cencia po toskánského markýze Goffreda a také se ženami jako Adelaidou ze Savojska nebo císařovnou Anežkou. V posledním období Damianiho života nabyla jeho neúnavná činnost těch nejosobitějších stylů a témat. Svou zvláštní pozornost věnoval klášteřu Montecassino. Roku 1069, již starý a chatrného zdraví, ještě překročil Alpy, aby ve Frankfurtu zastihl krále Jindřicha IV. a rozmluvil mu rozvod s manželkou Berrou. Na Popelčnický středu roku 1072 během návratu z jedné z nespočetných papežských misí cestou do Faenzy zcela vyčerpán umírá. Jeho pověst svatosti a úcta k němu byly v tehdejší Evropě veliké. Roku 1832 byl svatý Petr Damiani prohlášen za učitele církve. „Svatý Petře Damiani, uč nás a přimlouvej se za nás!“

Připravil P. Josef Brtník

VÁŽNÁ NEMOC KARDINÁLA MILOSLAVA VLKA

Bývalého nejvyššího představitele české katolické církve, kardinála Miloslava Vlka, čeká náročné období. Musí se podrobit chemoterapii, lékaři mu totiž diagnostikovali rakovinu plic. Chorobou vyvrcholily jeho déle trvající zdravotní potíže, jimiž trpí od jara loňského roku. Kardinál Vlk podstoupil CT vyšetření a následnou bronchoskopii, která potvrdila tumor plic s metastázemi do kostí,“ informoval o tom web kardinála Vlka.

Bývalý pražský arcibiskup skončil koncem loňského roku v nemocnici kvůli srdečním potížím. Jenže i po propuštění z nemocnice neustávaly bolesti levého ramene a kardinál Vlk se proto nechal opět hospitalizovat.

Kardinál Vlk se podělil o záznam telefonátu s papežem Františkem. „Milý kardinále Vtku, tady papež František, volám, abych vás pozdravil a ujistil vás, že se modlím za vaše zdraví. Velké objetí! Ať vám Pán požehná!“ Tak zněla zpráva, kterou papež zanechal ve hlasové schránce mobilního telefonu kardinála. Kardinál Vlk později hovořil s papežem i přímo. „Já jsem veřejně řekl, že jsem ochoten odejít nebo zůstat. A to vyvolalo velkou vlnu solidarity, jednoty, lásky a modliteb,“ řekl papeži kardinál. „Velmi dobře! Já jsem vám blízko a modlím se za vás,“ reagoval papež František.

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 5.2. 5. neděle v mezidobí
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 10.2. Památka svaté Scholastiky
 12.2. 6. neděle v mezidobí
 19.2. 7. neděle v mezidobí
 22.2. Svátek stolce svatého Petra
 23. 2. Památka svatého Polykarpa
 26.2. 8. neděle v mezidobí

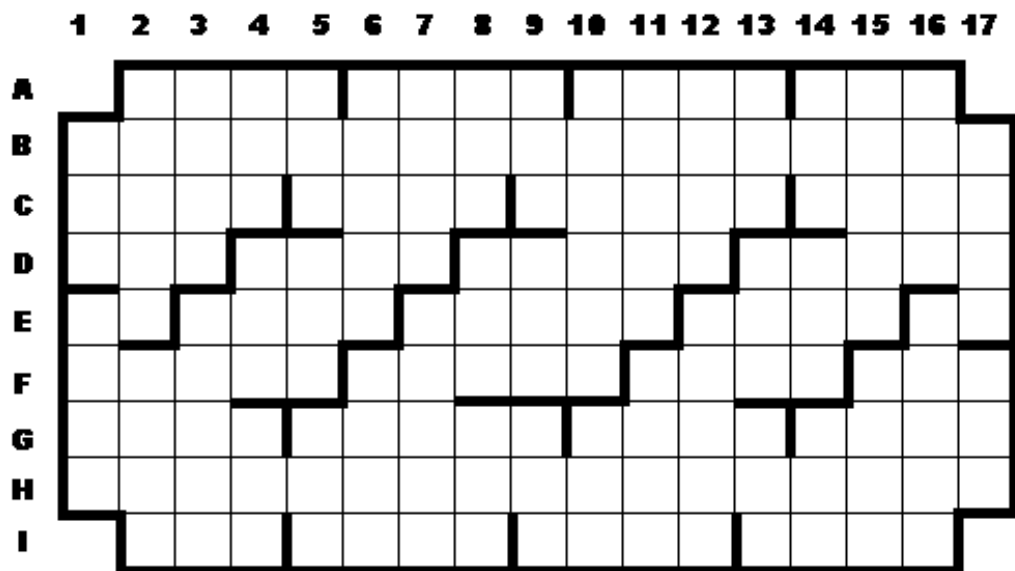
V SOUTĚŽI NA SOCHY PRO VELEHRAD BYL VYBRÁN VÍTĚZNÝ NÁVRH

Návrh brněnských autorů Vladimíra Matouška a Radima Horáka byl vybrán v soutěži na realizaci nových soch pro poutní areál na Velehradě. Výtvarné dílo, určené pro pilíře lemující vstup do areálu, má ztvárnit odkaz sv. Cyrila a Metoděje, vítězný návrh bude vytvořen ve spolupráci s Kamenictvím Jan Leitgeb v Blansku. Komise, složená ze čtyř nezávislých členů a tří členů delegovaných vyhledavatelem, se sešla v polovině ledna a z celkem jedenácti přijatých návrhů vybrala ten vítězný. Jeho autory jsou Vladimír Matoušek a Radim Horák z Brna, realizací má být pověřeno Kamenictví Jan Leitgeb z Blanska. Vizualizace soch na pilířích Vítězný návrh, jehož rozpočet je vyčíslen celkem na 688.500,- Kč, tvoří postavy z bílého kamene se svěšenýma rukama, lze je vnímat jako alegorii učenců. Členové poroty mimo jiné ocenili sochařsky velmi přesvědčivou stylizaci. „Tváře prezentované na přiložených fotografiích modelu působí oduševněle. Bílý pískovec vyniká na pozadí,“ stojí v hodnocení poroty.

Realizace soch bude podpořena z veřejné sbírky, která byla pro tento účel vyhlášena. Dary lze posílat na účet Matice velehradské číslo 1419526399 / 0800 a použít přitom buď variabilní symbol 2017, nebo do zprávy pro příjemce napsat slovo „sochy“.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Komu Pán Bůh, tomu všichni svatí</i>	<i>lidové</i>
<i>Kdo kupuje to, čeho mu není třeba, nemá potom za co koupit chleba</i>	<i>české</i>
<i>Když máme, dejme si, když nemáme, přejme si</i>	<i>lidové</i>
<i>Krása je pomíjivá, ošklivost věčná</i>	<i>lidové</i>
<i>Když bída klepe na dveře, láska odchází oknem</i>	<i>perské</i>
<i>Kdo chce něco mít, ten se musí přičinit</i>	<i>české</i>
<i>Kdo dvěma pánům slouží, občas dobře neposlouží</i>	<i>české</i>
<i>Koho štěstí hladí, rádo ho zradí</i>	<i>české</i>
<i>Kdybych měl, co nemám, mohl bych, co nemohu</i>	<i>české</i>
<i>Kdo se může dneska radovat, ať nečeká na zítřek</i>	<i>německé</i>

Anglické přísloví: Víno je zrádce,dokončení v tajence.

Vodorovně: A. Přípravek k namáčení prádla, lehká tkanina, označení našich železnic. – B. I. díl tajenky. – C. Evropan, vůdčí myšlenka, výčepy vína na Slovensku, kopí na tyči. – D. Pohyb vzduchem, Řecká národně osvobozenencká armáda (zkr.), podnik v Rožnově, typ automobilu. – E. Kůň, být v stoje, malé rány, psací potřeby, SPZ Karviné. – F. Nemoc sliznic, udělovat rady, podobenky, údolí (básnický). – F. Asijský stát, ponoření, výrobce zápalek, orná půda. – H. II. díl tajenky. – I. Ledovcový kotol, sestra matky, mříž, slovenská číslovka.

Svisle: 1. Africký veletok, zákop. – 2. Bratrova sestra, náhlá zuřivost. – 3. Řeka v Rusku, domácí ženské jméno. – 4. Římsky 1550, značka elektrospotřebičů, zkratka bývalého východního Německa. – 5. Koně, město v Íránu, číslovka. – 6. Občas vidět, včelí společenství. – 7. Obilnina, způsobit zranění. – 8. Postava z pohádky Maxipes Fík, harmonie, osobní zájmeno. – 9. Král zvířat, osobní zájmeno, hrdina. – 10. Město v Kongu, druh obrazu, belgické lázeňské město. – 11. Druh zeleniny (mn. číslo), lesník. – 12. Povlak na peřinu, předák. – 13. Rusky „tyto“, část míčové hry, mužské jméno. – 14. Část hřídele, řeka v Itálii, domácí hlídač. – 15. Průhledná hmota, vespuď. – 16. Přikrývka, okolo. – 17. Biblický pokrm, obruba.

Nápopověda: A. Voál. – D. ELAS. – 10. Api.

Připravil František Zálaha

Tajenka z minula: Všem lidem dobré vůle – přejeme dobré zdraví

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 4. 2. 2017 V NÁKLADU 200 KS.